

Název poslední Kainarovy sbírky (avšak ne tak docela forma jednotlivých čísel tohoto souboru) se hlásí k mimořádně vlivnému a životnému hudebnímu žánru. Blues vzniklo na přelomu devatenáctého a dvacátého století na jihu Spojených států z hudby černých otroků, zavlečených do Ameriky ze západního pobřeží Afriky. Jeho postupný rozvoj a prolínání s domácí tradicí daly vzniknout jazzu i rockové hudbě. Jako hudební forma přetrvává dodnes.

Klasické, dřevní blues má ustálenou podobu. Jeho harmonické schéma vychází ze střídání základních akordů - tóniky, subdominanta a dominanty - v pevném schématu: čtyři takty tónika, dva takty subdominanta, dva takty tónika, dva takty dominanty, dva takty tónika - dvanáct taktů bluesové "dvanáctky" -, přičemž pro melodiku blues je "nejpříznačnější svérázná tzv. blues tonalita s charakteristickou oscilací mezi durovou a mollovou tonalitou" 17.

Nejde nám zde o přesnou hudební terminologii, ale o zachycení pravidelného, až monotónního schématu: „(...) současně s dvanáctitaktovou periodicitou se ustálilo pevné schéma rýmovaných dvojverší (...), jejichž sémantická stavba odpovídá africkému call and response [zvolání - odpověď] principu (a-a-b)"18. Zdánlivá jednotvárnost ovšem jen podtrhovala hypnotickou účinnost, nakažlivou rytmičnost i emocionální působivost bluesových písní.